

1872-10-11

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Rosenvænget

Omtalte personer:
Niels Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 9 nr. 27

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard skriver og spørger til, hvordan P.C. Skovgaard foretrækker penslerne rengjort. Joakim har fodret kattene med suppeben, og beskriver episoden. I brevet indgår tegningen af en skrivende dreng.

TRANSSKRIFTION

Mappe 9 nr. 27

Rosenvænget 11te octb 1872.

Kære Fader!

Jeg kommer lige fra at have gjort de to sidste paletter rene, og vil nu spørge dig, om jeg også skal gøre penslerne rene, de ere for længst sat i sæbe. Hvis du vil have dem rensed, på din måde, så skriv og den til mig, hvis ej rensser jeg dem på min, som er, ligefrem, når jeg synes at seben har opløst farven nok, så at fette med dem til de ere rene, og er e der så nogle, som ere så håre, jeg ikke kan få bugt med dem på en gang, så sætter jeg dem endnu et par dage i sebe. Idag gav jeg kattene nogle suppeben, som en lige blev var blevet taget af gryden, men det var dem for varmt, jeg tog imidlertid fadet, og kølede det lidt i gården, og då de så fik det igen, kan det nok være de smagte, jeg måtte rigtignok først vise dem at det ikke mere brændte, ved at tage en lille stump og lade dem lugte til, men da de først fik smagt på det, og den ene så med en stump, tålte den ingen anden i sin nærhed. Således sad den

●2●

røde, med en god klump, og da den vide så det, vilde den have lidt med, men den røde gav den uden videre en i synet, så den måtte skruppe af. Idag har jeg malt, en hand, på et skildt.

Det var ikke kun turene alene, det var med farve, hud negle små hår, legle med lidt sort under, med vidt ved roden, og så videre.

[?], hvor småbadene ude ved langelinie, gik for en raskt idag, og bolgerne slog så kønt mod stenene og vandet var så blå, så blå, og vejret så dejligt. Havde de rejn igård, hos os øsede det vand ned, nesten hele dagen, så jeg fik prøve mine ny vandstøvler, som jeg har fået birkesåler i. Men nu må jeg standse, maden er på bordet, akademiet kalder. Så, nu er jeg her igen, men jeg får vist snart slutte, for jeg er så søvnig. Jeg vil imidlertid sige dig, at jeg glæder mig til på søndag, da jeg så håber at kom i skoven, med en akademist Chaptain Massens søn. Niels har sagt, at der er så dejligt der ude, og hjortene brøler, og ere så gale. Han var der jo forleden dag. Hvis det imidlerti, bliver averteret, eller jeg på anden måde, får at hvide at Udstillingen skal

●3●

lukkes, før neste søndag, eller hvis det bliver dårligt, vejr, går jeg der. Det er rigtig kedeligt, at der du ikke har været borte nogen søndag for om verdagen, tildrager der sig så lidt, der er værd at lægge mærke til, så jeg ikke har mere at skrive. For du bryder dig jo ikke om at hvide hver enkelt pontse ponktse, jeg har skrevet, eller hvad mad vi har fået de forskellige dage, eller hvilke bommerter jeg har gjort i perspektiven, eller hvilke tenter jeg har lagt på venus, vell. Derfor vi jeg nu på grund her af, og min store søvnighed, slutte mit brev.

Din egen kim.

Rosenveng 11te Oct. 1872.

Kære Fader!

Jeg kom mer lige fra at have gjort de to
sidste paletter rene, og vil nu spørge dig,
om jeg også skal gøre penslerne rene, de ere
for længst sat i sæbe. Hvis du vil have dem
renset, på din måde, så skriv og den til mig,
hvis ej renser jeg dem på min, som er, hgefrem,
når jeg synes at seben har opløst farven nok,
så at fette med dem til de ere rene, og
ere der så nogle, som ere så hårde, jeg ikke
kan få bukt med dem på en gang, så sætter
jeg dem endnu et par dage i sebe. Idag
gav jeg kattene nogle suppeben, som en
Rige blev var blevet taget af grøden, men det
var dem for varmt, jeg tog imidlertid fadet,
og kældede det lidt i gården, og da de så
fik det igen, kan det nok være de smagte,
jeg måtte rigtig nok først vise dem at det ikke
mere brændte, ved at tage en lille stumpe og
lade dem lugte til, men da de først fik smagt
på det, og den ene så med en stumpe, fælte
den ingen anden i sin nærhed. Tænk så sad den

røde, med en god klump, og da
du vilde så det, vilde den have
lidt med, men den røde gav den uden videre
en i synet, så den måtte skræppe af. I dag
har jeg malt, en hand, på et skildt.

Det var
alene, det
hud negle
lidt sort under, med vidt ved roden, og
så videre.

 ikke kun turme
sar med farve,
små hår, læge med

Og, hvor småbade ne ude ved Langelinie,
gik for en rasket i dag, og halvdelen slog så
kønt mod stenene og vandet var så blåt
så blåt, og vejret så dejlig. Har du regn
i går, hos os faldt det vand ned, næsten
hele dagen, så jeg fik prøve mine nye vand-
støvler, som jeg har fået birkesåler i. Men
nu må jeg standse, maden er på brødet,
akademiet kalder. Så, nu er jeg her igen, men
jeg får vist snart sluttet, for jeg er så søvnig. Jeg
vil i midlertid sige dig, at jeg glæder mig til på søndag,
da jeg så håber at komme i skoven, med en akade-
mist Chaptain Massens søn. Niels har sagt, at
der er så dejligt der ude, og hjortene brøler, og
ere så gale. Han var der jo forleden dag.
Hvis det i midlertid, bliver averteret, eller jeg
på anden måde, får at vide at Udstillingen skal

lukkes, for næste søndag, eller
hvis det bliver dårligt, vejr, går jeg
der. Det er rigtig kedeligt, at du
ikke har været borte nogen søndag
for om verdagen, til drager der sig så lidt, der
er værd at lægge mærke til, så jeg ikke har
mere at skrive. For du bryder dig jo ikke
om at hvide hver enkelt ~~part~~ ~~part~~ ~~part~~, jeg
har skrevet, eller hvad mad vi har fået de
forskjellige dage, eller hvilke bømmer jeg har
spist i perspektiver, eller hvilke ~~to~~ tinter jeg
har lagt på venus, vell. Derfor vil jeg nu
på grund her af, og min store sønighed,
slutte mit brev.

Din egen Kim.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 9 Nr. 27

